

hjælpe denne til en yderligere Udvikling, vilde en saadan isoleret Frihavn, hvis den trivedes komme til at udgjøre en Verden for sig med forskjellig Beskatning og følgerigt med en Befolkning, der vilde have andre Interesser end det øvrige Land.

Paa Christianshavn kunde der ganske vist paavises Pladser af tilstrækkelig stor Udstrækning, der i flere Retninger vilde kunne egne sig til et saadant Etablisement, men Udgangen fra Landstiden og Forbindelsen med den nuværende Toldbod vilde altid blive vanskelig, ligesom en Sporforbindelse med Jernbanen af Hensyn til Trafiken i Havnen kun vilde være mulig, naar Sporet overførtes syd for Langebro.

Under disse Omstændigheder har man derfor troet fortrinsvis at burde anbefale Frihavns Anlæggelse ved Nordstiden af Kastellet paa Grunden ud for Blindeinstituttet, hvor det antages, at Havneværnet vil kunne tilveiebringe fornøden Grund samt bekvem Anlægsplads med dybt Vand, paa hvilket Sted Skibe i Farten til og fra Kjøbenhavns Havn ville have let ved at lægge an, ligesom det formentlig ogsaa uden stort Besvær vil kunne sættes i Forbindelse med Jernbanen.

I Henshold til, hvad man saaledes har tilladt sig at udvikle, troer Kommissionen at kunne bevare Finantsministeriets Spørgsmaal derhen, at Frilagere indrettede paa Grundlag af de i Loven af 4de December 1863 indeholdte Bestemmelser først fuldelig vilde vise deres Nytte ved en ganske væsentlig Udvidelse, navnlig med Hensyn til Lokalerne, hvorimod Benyttelsen, saavel hvad Værenes Art som deres Behandlingsmaade angaaer, ikke vil blive forskjellig fra det Nuværende, idet nogen egentlig Bearbejdelse i større Stil næppe vil kunne ventes, samt at selv et saadant udvidet Frilager ikke vil være tilstrækkeligt til at stille den kjøbenhavnske Handel saa frit som en paa udenlandsk Mellemhandel rettet Virksomhed udtræver, men at hertil maa fordres en egentlig Frihandelsplads som afsluttende Led i de paa Grund af Told- og Skibsafgifter for Handelens Skyld indførte Institutioner, samt at en saadan Frihandelsplads formentlig burde have saa lidt at gjøre med Toldværnet som muligt, medens Frilagrene burde staa i samme Forhold til denne Administration som nu, hvorfor Kommissionen tillader sig at foreslaa:

At Finantsministeriet snarest muligt erhverver det det Classenske Fideikommis her i Staden tilhørende Komplex af Grunde og Bygninger mellem Amaliegade, ny Toldbodgade og almindelig Hospital, hvilket Terræn bringes i umiddelbar Forbindelse med Toldboden ved en Nedlægning af ny Toldbodgade; at der paa den saaledes tilveiebragte Udvidelse af Toldbodpladsen opføres Frilagre med Kontorer, der fra Toldboden forsynes med personlig og mekanisk Arbeidskraft, navnlig ved Anbringelse af Dampkraft paa Toldboden til tillige at betjene Toldværnets Pakhuse;

at Finantsministeriet ligeledes saa snart som muligt gjør Skridt til, at der ved Kysten udfor Blindeinstituttet ved Kjøbenhavn indrettes en Frihavn med Anlæg ved dybt Vand, Indhegning mod Toldterritoriet og Bygninger for Toldkontrol, Post- og Telegrafværnet, Sporforbindelse med de sjællandske Jernbaner, og at de foreløbig fornødne Quaifsure samt et større Pakhus til Udledning opføres, medens Grunden ellers overlades Private mod et billigt Vederlag.

Kjøbenhavn, den 22de Januar 1881.

Lange. F. T. Adolph. A. Warner. J. M. Bing.
L. J. Grøn. Moritz G. Melchior. G. M. Tüchsen,